

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištva naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V preudarek.

(Dopis iz Trsta.)

Boj, ki ga bje mali narod slovenski za svoj obstanek je težaven, kajti boriti se mu je proti trem mogočnim nasprotnikom in ti so: Nemci in njih „šulferajn“, Italijani in njih „Pro patria“ in pa vlada in nje organi. Naši nasprotniki so mnogo-brojniji, bogatejši, zato tudi mogočnejši nego mi; lahko jim je torej zatirati nas in ovirati naš razvoj. Nemci so se tesno oklenili svojega „šulferajna“; preprost narod in razumnishvo prinašata žrtve za to društvo, ter dajeta na tak način voditeljem nemškega naroda bogata sredstva, da morejo širiti nemško misel in nemški jezik ne v nemških, ampak v čisto slovanskih zemljah. Veliko podporo dobiva to slovanskih otrok lačno društvo iz „reicha“. Saj je znana nemška nenasitnost in neutešljiva lakomnost po tujih zemljah, zato je tudi podpora iz Nemčije velika. Kakor pajek razpel je šulferajn svoje mreže po vseh slovanskih zemljah v Avstriji, ter neprenehoma preži, da bi ujel kje slovanskega otroka v svoje mreže. Nobeno sredstvo ni tem ljudem prealabo, da le dosežejo svoj namen. Takó je znano, da morajo slovanski delavci nemških fabrikantov, pošiljati svoje otroke v nemške šole in ako bi tudi bile v dotičnem kraju slovanske.

Še morda z večjo strastjo poprijeli so se Italijani svojega šolskega društva „Pro patria“. Lanskega leta porodila se je bila misel o tem društvu v italijanskih krogih, brez obotavljanja so je oživotvorili in danes, ko je preteklo leto in pol, šteje „Pro patria“ 15000 članov, 46 podružnic na Trentinskem in 18 podružnic v Julijanskih Alpah. A ne samo to, društvo raste od dne do dne, italijanski listi v kraljevini delajo veliko propagando zanje, in ne bode dolgo, ko bode „Pro patria“ v Italiji najbolj razširjeno društvo. Z onkraj meje bodo dobivali potem naši Italijani, kakor Nemci, denarne podpore, da bodo mogli snovati v čisto slovanskih krajih italijanske šole. To za nas pogubonosno delo so že začeli; s prihodnjim letom odprejo v slovenski Podgori pri Gorici italijansko šolo. Potem pridejo na vrsto še druga sela na Goriškem in v celej Istri.

Slovenska zemlja podobna je brojnicam, na katere molijo Nemci in Italijani rožni venec, ter liki jagode na molku tržejo vas za vasjo od slovanskega telesa. In ako pojde to svojo pot, kaj bode z nami? Smemo li mirno gledati in pustiti, da delajo tako nevarne operacije na našem telesu? Ne govoril bi resnice trdeč, da nič ne delamo. Delamo mnogo, a da se ubranimo tolikim in tako silnim zopernikom moramo skrajne sile napeti! Pomisliti nam je, da mi smo sami, nas ne zaslanja nikdo, mi šalibog ne dobivamo nikake pomoči od slovanskih naših bratov, živečih v samostojnih državah! Pred vsem obrniti moramo pozornost na družbo sv. Cirila in Metoda! Ideja, katero goji in širi to društvo, je pač vsakemu rodoljuba znana, vpraša se samo, kako bi jo najlaže razširili tudi mej priprostim ljudstvom.

Slovanski narod je dostopen plemenitim idejam, to nas uči vsakdanja skušnja. Naš narod si je ustanovil zavode, s katerimi se lahko ponašamo pred vsem svetom in za katere nas mogočni naši nasprotniki morajo zavidati.

V mislih imamo družbo sv. Mohorja in pa razna delavska društva, ki se lepo razvijajo in krepé, kljub mnogim neprilikam, ki jim je delajo od raznih strani. Prav tako, kakor se je ugrelo naše ljudstvo za družbo sv. Mohorja, ki šteje danes nič manj ko 34000 članov, prav tako unelo bi se za družbo sv. Cirila in Metoda, ako bi se dobili močje, ki bi mu znali razložiti namen in pomen tega velevažnega društva.

Apostoli družbe sv. Cirila in Metoda mejnarodom bili naj bi častiti gospodje poverjeniki družbe sv. Mohorja. Prepričani smo, da bi ti gospodje prav lahko naučili narod za naše šolsko društvo, razloživši mu njega svrha tako, da bi vsak ud družbe sv. Mohorja rad plačal deset novčičev na leto tudi za družbo sv. Cirila in Metoda. Tako ogromno število podpornih članov, bi mnogo pripomoglo našej šolskej družbi in ta bi potem veliko laže tekmovala z nemškim „šulferajnom“ in italijanskim „Pro patria“. S tem, da bi poverjeniki družbe sv. Mohorja postali ob enem poverjeniki družbe ss. Cirila in

Metoda, dali bi naši častiti duhovniki najlepší odgovor Nemcem in Italijanom, ki je neprestano napadajo in črnijo pred svetom ter jim očitajo, da so v kulturi mnogo zaostali za njih svečeniki. S tem činom osvetlili bi tudi slovenskemu narodu lice pred vsem svetom in posebno pred njega tlačitelji, ki ga pitajo le s psovskami in trobijo v svet, da je „inferjorno plemé!“ Svečeniki naši postali bi na tak način pravi dediči in gojitelji plemenite in vzvišene ideje ss. naših apostolov, postali bi dvojni dobrotniki svojega naroda, kajti zabranili bi, da mu tujec ne iztrga iz srca ivere in narodnosti! Ta blag in svet posel ujema se popolnem s svetim svečeniškim poklicem, in mi iz vsega srca želimo, da bi se ta ideja vzela v pretresovanje in se čim preje oživotvorila. Časi so resni in mi moramo skrajne sile napeti, da ne utonemo v sovražnih elementih!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 24. junija.

„Novoje Vremja“ hudo graja politiko sedanjih čeških vodij. Riegra imenuje izdajalca slovanske stvari. Temu listu se zdi, da im jo le Mladočehi prave slovanske nazore. Njih boj proti Riegru je opravičen. Vsi Slovani morajo simpatizovati z nasprotniki Staročehov, kajti za njimi tiči katolicizem in za katolicizmom pa germanizem s svojim nikdar nenasitljivim želodcem.

Hrvatski ban odpotoval je v Budimpešto. Spremljal ga je sekcijski načelnik Stanković. Ban bode poročal ogerskemu ministerstvu o poslednjih volitvah za deželni zbor in s Tiszso posvetoval se, kdaj se snide deželni zbor in kako je z afero zaradi Zagrebskega župana.

Vsi židovski listi se jako veseló, da je v Czegedu pri volitvi propal protisemit Verhovay in da vsled tega ni bilo nikakih posebnih neredov. Iz tega hočejo sklepati, da Czegledci neso taki sovražniki židov, kakor se je sploh mislilo. V resnici je pa stvar vsa drugačna. Ogerska vlada napela je vse sile, da vrže Verhovaya, poleg tega je pa še židovstvo z denarjem delalo proti njemu. Kdor bi bil za Verhovaya agitoval, so ga takoj zaprli. Vojakov je došlo v Czegled več, nego je volilcev, torej ni čudno, če se je ohranil red. Ko bi se pa bila volitev svobodno vršila, bi Verhovay ne bil propal in v Izraelu bi ne bilo tacega veselja.

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins, poslovenil J. P.—ski.)

Dveindvajseto poglavje.

(Dalje.)

Mabel ni bila premislila učinka te izpovedi, katere bi manj priprosti in manj nedolžni deklici, nego je Roza bila, nikdar ne bila storila. Ta izpoved je precej postala sočutja vez, katera se je do slej pogrešala mej njo in trpečim otrokom. Hipoma jo je Roza prišla za roko, pritislila jo k ustnom ter je goreče vskliknila: „Gospica Mabel, Bog vam če pokazati pot, razsvetlil bode vašo stezo, kot je mojo razsvetlil.“

Otroka svečano in proroško zagotavljenje, da jo bode Bog vodil, napolnjevalo je s spoštljivostjo dušo, ki je po srčnosti in kreposti hrepenela. Mabel ni mogla odgovoriti, vender solze so jej oči zalile. Roza pa je nadaljevala: „Bili so, gospica Mabel, dolgi dnevi in dolge noči, ko sem na mali postelji v velikih bolečinah ležala, ter se mučila z mislimi, koliko žalosti da provzročujem, koliko revni

da smo in pred vsem, kaj bode z Ivanom. Takrat nisem mogla Boga zmerom videti. Razumeti nisem mogla, kako bi iz gole ljubezni pošiljal toli skrbij. Skušala sem upati in verovati, a razumeti le nisem mogla. A sedaj vse natanko vidim,“ pristavila je, in svetel lesk je obdajal nje blede obraz, oči so pa izgubile prejšnjo otrpjenost ter so mirno opazovale blizo in vidno veselje. „Bolečine so izginile. Bojim se ne ničesa, tudi za Ivana ne. Slika mi je oblačala resnico; — skoro je prišel konec, in svetloba katero gledam, prihaja iz božjega raja.“

Videla se je res, kot bi bila že na pol povečana, kot bi bila na perotih ljubezni že vse svoje prejšnje bolečine v obilji popolnega veselja potopila.

Toli jasno izpoznanje božje previdnosti pri deklici, ki je bila skozi neizmerne bolečine potovala, bilo je prav svetla luč v temnem prostoru. Črni oblak nad Mabelino bodočnostjo se je izgubljal, ko je hvaležne besede otroka poslušala, da je ljubezen njegove dneve venčala.

„Draga Roza, ljubo srce,“ rekla je, „veseli me, videti te toli srečno. Ti res imaš nebesa v srci; — jaz se pač moram priučiti nekaj te skrivnosti.“

Otrok se je smehljal pri zadnjih besedah; potem je Mabel k sebi potegnivši ter usta na uho

jej položivši nekoliko milo, nekoliko pa resnobno rekel:

„Bog pošlje rajske angelje, da vam vse skrivnosti razodenejo; jaz ga pa hočem vsak večer prositi, naj odstrani oblak, ki vašo stezo zamračuje.“

Odslej spremenile so se bile popolnem dose-danje razmere mej Mabelo in Rozo. Doslej je Mabel bila starejša, močnejša, previdnejša prijateljica; a pri tem pohodu in pri vseh naslednjih umaknila se je moč, previdnost in starost izkušnosti v nebeških resnicah, izvedenosti v nebeških stvareh; v teh je bila Roza močno obdarjena učiteljica, Mabel pa le skromna učenka. Seveda, nobeno vnaje znamenje ni kazalo premembe v nju razmerah. Lepota, bogastvo in imeniten stan v gospodski družbi so se zedinjevali, da je bolna devojka Mabel spoštovala in občudovala in to prej kot odslej; Rozina slabost pa je zahtevala sedaj več srčnega usmiljenja nego poprej. A senca je zadela stezo jedne prav oni trenotek, ko je druga dospela do točke, kjer vsakatera senca beži; in devojka, ki je komaj začela bojevati boj življenja, zgrabila je z radostjo sveto orožje, s katerim je bil otrok slavno zmagal.

Skoro vsak dan vleklo je nekaj Mabel v malo svetišče pobožnih nad in mislij in mirnega srčnega veselja. V tem svetišči pa je razen Mabele še marsi-

Vnanje države.

„Temps“ poroča, da srbski kralj pride v kratkem na Dunaj. Ako ga pri Dunajskem dvoru ne bodo prijazno vsprejeli, hoče se nekda odpovedati prestolu. — Nova srbska vlada je sestavila finančno komisijo, katera ima preiskavati srbske finančne razmere in staviti nazvete, kako bi se zboljšale. Predsedoval bode tej komisiji sekcijski načelnik finančnega ministerstva Atanacković. Njeni člani so: Jovan Kršumanović, veletržec; Kosta Tavšanović, ravnatelj Belgrajske hranilnice; Jovan Antula veletržec; Nikola Djordjević; Mihajl Popović; Radovoj Predić, prvi knjigovodja narodne banke; Teodor Mijajlović; Miša Mijajlović, profesor, in Milani Djordjević. Zapisnikar komisije bode knjigovodja oddelka državnih dolgov, Jovan Bošković. Komisija je že začela svoje delo in konstatovala, da ima Srbija 278 milijonov dinarjev rednih, in 712 milijonov dinarjev izrednih državnih dolgov.

Nekemu Dunajskemu listu se poroča iz Plovdive, da se bolgarski regenti in ministri dolgo neso mogli sporazumeti, kdaj se naj skliče sebranje. Regenti so hoteli, da se še počaka do jeseni, ministerstvo je pa priganjalo da se takoj skliče. Nazadnje se je moralo regentstvo udati ministerstvu. S tem pa nasprotja še neso poravnana. Če tudi se kmalu snide sebranje, vendar se nekda regenti in ministri neso sporazumeli, kaj mu hočejo predlagati.

„Sovremenija Izvestja“ pričajo, da bodo dogodki v Srbiji imeli mogočen upliv na Rumunijo in Bolgarijo. Kralj Karol bode prisiljen ozirati se na narodno mišljenje in namesto Bratiano poklicati druge svetovalce. V Bolgariji se bodo pa stvari še prej za Rusijo ugodno obrnile, ker je bolgarski narod tesneje zvezan z Rusijo ter ima malo prijateljev na zapadu. Bolgara obdajajo sovražniki. Sovražji ga Srb, Rumun in Grk. Zategadelj Rusija ne sme pustiti svoje sedanje politike, ter naj še dalje čaka. Taka politika donaša jej lepe koristi, prej ali slej morajo se balkanski narodi približati Rusiji.

Turški veliki vezir Kiamil paša se je vendar začel pogajati s krečansko kristijansko deputacijo. Kristijani zahtevajo, da se urede finančne zadeve, da bode narodno sebranje samo z absolutno večino lahko preminjalo zakon, da se uradniške službe in mandati za narodno sebranje razdele mej kristijansko in mohamedansko prebivalstvo po pravem razmerju obeh življev. Pri prvem posvetovanju se ni doseglo nikako sporazumljenje.

Italijanska zbornica poslancev vsprejela je z 252 proti 46 glasom povišanje carine od žita na 3 franke. Finančni minister Magliani je pred glasovanjem se izjavil da bode povišanje carine le začasno; in zategadelj je večina tako velika, kajti mnogi poslanci so vsled te izjave glasovali za povišanje, ki bi sicer ne bili.

Francoski veleposlanik Montebello in ruski veleposlanik Nelidov izročila sta, kakor poroča „Reuterjev Office“, turški vladi noto, v kateri pretita z vojno, če bode sultan potrdil angleško-turško pogodbo zastran Egipta. „Journal des Debats“ pa oporeka, da bi bil grof Montebello res izročil kako tako noto. Anglija in Turčija sta se sporazumeli, da se ratifikacija za tako dolgo odloži, da mine bajram.

Dopisi.

Iz Goriške okolice 21. junija [Izv. dop.] Gotovo bodo tudi Vašemu listu poročali, kako lepo slavnost so bili napravili Briči v Št. Ferjanu, vasi in občini 1½ uro daleč od Gorice. Vsa hvala in čast onim, ki so ljudstvo probujevali, da se je po-

katero žalostno srce našlo pravo in stanovitno resnico o nezavedni goreči pobožnosti, ki je obličje umirajočega dekliča razsvetljevala.

Skoro do konca sedela je v malem naslonjači pri oknu v prodajalnici svoje matere ter se je le nerada odpovedala vsakdanjemu ljubeznivemu občevanju z mnogobrojnimi prijatelji, katerih se je tam nadejala. Zadnjih štirinajst dni nje življenja je tudi Mabel toli ž njo občevala, da so tudi njo sosede dobro poznali ter lepo Rozino prijateljico presrčno ljubili.

Vedeli so, koliko ljubav je Mabel majhni bolnici storila, kako obilo jo je obdarovala. Z lastnimi očmi so videli, koliko knjig, sadja in zdrave hrane so prinašali v bivališče revne udove, in z Rozo so se veselili onega imenitnega dne, ko se je bila v krasni kočiji na sprehod peljala.

A sosede neso vedeli, koliko dragega blagoslova je bila Mabel od nje sprejela; premeriti niso mogli, kako okrepčavno hrano je nje duša dobivala iz tega zaklada otroške modrosti; veseliti se niso mogli svetih in skesanih čutov, tam prebujenih čutov, ki delajo veselje angeljem v nebesih.

Še le poznejša leta izpoznala je Mabel natančno izvore, iz katerih je večina nje svetih čutov izvirala; še le, ko je izkusila lažnjivost napuhnenih učiteljev ter se učila, da so najbolj vzvišene resnice

spelo do takega narodnega praznika. V resnici pa je velika potreba, da bi začeli delati na zapadni meji goriške dežele, kjer je spravi laški upliv v družbi z vsakatero domačo nemarnostjo slovensko prebivalstvo do skrajne mlačnosti. Kar se je po nekaterih občinah zboljšalo po Brdih, je največa zasluga političnega društva „Slovenski Jez.“

To prezaslužno društvo z vrlim predsedništvom bi pa gotovo še več storilo, da bi mu pomagali voditelji, sosebno iz Gorice. Ali tam je nemarnost prevelika, in se nad njo že maščujejo hude razmere ravno tudi v okolici Goriškega mesta.

Že kedaj so prorokovali, da Podgora, kjer so raznotere tovarne pl. Ritterjev, se izgubi Slovence, ako ne bodo skrbeli do časa za večo narodno probujo. V tej vasi se naseljujejo laški delavci z družinami v velikem številu, in ker ni slovensko ljudstvo trdno, se kmalu podvrže italijanski govorici ter se tako potopi v laškem narečju. Ako je na mejah treba narod v obče oživljati v večji meri, je to še posebno na mestu na mejah mej Lahi in Slovani v obče. Cerkev in osnovna šola ne zadoščujeta taki potrebi; treba je še zlasti pevskih in zares narodno osnovanih bralnih društev in še posebe knjižnic z lehkim primernim berilom. Ne tega, ne onega pa tukaj neso osnovali in ustanovili.

Kaj bo nasledek? Goriška skupina šolskega in agitatorskega društva „Pro patria“ je že objavilo razglas, s katerim vabi laške učiteljice, da bi šla jedna že bodoče šolsko leto poučevati laško ali pollaščno mladino v šoli, katero ustanove v ta namen. To je prvi sad laškega šolskega društva takoj na doslej še slovenski zemlji. Tako bodo šli še dalje in dalje, da razširijo in utrdijo tla v Goriški okolici.

Tu zopet vidimo, kako tuje tovarne tujčijo slovenski narod, in ti tujci bi se bili dali za Slovence še pridobiti, ko bi bilo v naših voditeljih kaj diplomatskega duha. Zdaj so razmere iz posebnih uzrokov hujše, nego kedaj. Zamuda je pokvarila to in ono.

Vprašamo pa: Ali misli društvo sv. Cirila in Metoda kaj ukreniti na goriških tleh.

Gospoda! če boste čakali, boste potrebovali novce pozneje — brezuspešno tu pri nas.

Gorica sama potrebuje za Slovence ne jeden, ampak 4, 5 otroških vrtov, in v obliži tukajšnjih tovarov je potreba osnovati tudi razrednice osnovnih šol, da se ne pogubi slovenska mladina.

A velika potreba je tudi, da se delavci tovarniški začnejo primerno pridobivati in oživljati; ravno ti tovarniški delavci so se pa doslej jako zanemarjali klubu „Brahnemu in podpornemu društvu v Gorici. Toček zanikarnosti nečem jaz tukaj naštevati; če bo treba pa spolnim prilično tudi to bitko dolžnost.

Torej: Consules, consules . . . !

Domače stvari.

— (Iz Gorice) pojdete začetkom julija dve deputaciji v Pulj pozdravljat presvetlega cesarja.

one, katere je Bog modrim in premetenim ljudem zakril in jih le otročičem razodel.

Oni dan nekoliko navedenega pogovora z Rozo je Mabel odšla iz prodajalnice gospe Hopove proti domu s srcem, ki se je čudovito veselilo in lahko čutilo. Bilo je že precej mrčno. Kar jo dohiti Henrik, ko ravno je korakala prek vrtiča, ki se je očetove hiše držal. Došel je bil na trg od druge ulice. Ko jo je videl, da je k njemu hitela, obstal je ter jo počakal.

„Pač si naglo hodila,“ rekel je, ko je bila došla.

„Da,“ rekla je nekoliko zasopljena, „videla sem, da se temni.“

Vprašal je ni, kje je bila, ampak tiho je stopal tik nje. Dospevši v hišo spremljal jo je po stopnicah ter pozvonil. Ko pa je došel Robert ter duri odprl, hotel je zopet oditi.

„Oh, Henrik, ne hodi stran!“ vskliknila je ter z žensko izvedenostjo pristavila: „Prav sama bodem.“ Vedela je, da pri svoji sedanjosti volji bode dosta rajši jej storil ljubav, nego bi jo sprejel. „Kaj ne, očeta še ni domov?“ vprašala je, naglo obrnivši se k Robertu.

„Ni ga še, gospica.“

„Oh, Henrik, ostani doma in pij čaj z menoj!“

Član prve deputacije bodo gg.: grof Fran Coronini, vitez dr. Tonkli in Gasser.

— (Umrl) je v bolnici Ljubljanski g. Karol Potočnik, bivši zemljemerec iz znane fužinarske hiše v Kropi.

— (Odlikovanje.) Gosp. Jarnej Mitrović, profesor na italijanski realki v Trstu, rodod iz Spleta, dobil je za svojo veliko kritično razpravo: „Dante spiegato con Dante“ od kralja Umberta viteški red italijanske krone. Pri vsej svojej ljubezni za literaturo italijansko in dasi Tržaški lahoni Hrvatom neso baš naklonjeni, bil je g. Mitrović vedno in je še iskren Hrvat!

— (Sokolov „Kres“) privabil je včeraj, kljubu popoldanskemu dežju in proti večeru še negotovemu vremenu, več tisoč občinstva iz mesta in okolice na gorenji Rožnik. Točno ob 9. uri zažgal se je veliki „Kres“ v spomin starodavnih običajev naših pradedov, okolu po bližnjih in daljnih gričih in višinah, kakor tudi po planjavi odsevali so neštevilni drugi kresovi, kakor svetle zvezde na temnej nočnej preprogi. Gosp. Kališnika prijaznost priskrbel nam je umetni ožen, na katerem, zlasti na visoko švigajočih raketah, se je radovala mnogobrojna mladina. Po končanem umetnem ognji užgalo se svetilke, da bi se gg. pevcem posvetilo pri petji, ta večer vsako leto običajnem. A žal, pevec ni bilo, dasi jih je bil „Sokol“ najljudnejše naprosil in gg. čitalniških pevcev odbor pismeno povabil na bratsko sodelovanje. Slednje se ni odreklo, a pevec vendar tudi ni bilo, torej si moramo le misliti, da so na kresni večer napravili „strajk“, kar pač nikakor ni bilo umestno. Spodobilo bi se bilo vsaj, da se „strajk“ poprej objavi. Čitalniški pevci in „Sokol“ podpirali so se drug drugega toliko let in pri tolikih prilikah, da nam je včerajšnja neprijetna epizoda uprav nerazumljiva. Razen rečene neprilike pa se je občinstvo dobro zabavalo in je gosp. Matija tudi za postrežbo dobro skrbel.

— (V hrvatskih listih) z dne 22. t. m. čitamo: Danas prije podne dočekalo je do petdeset sveučilišnih gradjana na ulazu sveučilišne sgrade pravnik Gajera, sina viečnika ovdašnjega kr. sudbenoga stola, sirovimi jaji, koja su munjevitom brzinom letila jedno za drugim u taj nedobrovoljni nišan. Uzrok toj demonstraciji da je neka denunciacija od strane istoga Gajera. (Glej telegram iz Zagreba.)

— („Hrvatska“) priobčuje imenik volilcev neuradnikov, ki so za vladne kandidate glasovali, in imena volilcev, ki so se volitvi izognili. Mej slednjimi je tudi Ivan Kukuljević pl. Sakcinski, predsednik „Matice Hrvatske“. Ta objava imen je dotičnikom seveda skrajno neprijetna in „Agramer Zeitung“ že kliče policijo na pomoč, češ, da se to pravi volilce napadati in žaliti. Ako je to, da se izve, kako je ta ali oni volilec glasoval, že napad in razžaljenje, potem bode pa g. urednik Schlesinger gotovo tudi znal, pod kateri §. k. z. spada, ako se volilci brez vsacega uzroka zapirajo, ako se ne pusté na volišče itd. — „Hrvatska“ sestavila je za III. Zagrebški okraj prav zanimivo volilno štatistiko. Za dr. A. Starčevića ni glasoval noben uradnik, no-

„Čaj!“ ječlal je, le nerad v vežo jej sledivši, „Kdo pa pije čaj o toli vročem večeru?“

„Teta Sabija pravi, da čaj hladi, če se poleti pije,“ odvrnila je šaljivo v malo svojo napravno sobo naprej hodeč.

„Ker je solnce že zašlo,“ odvrnil je s smehljanjem, skoro s smijanjem.

Res ni bil posebno srčen smeh, vendar Mabeli bil je ugodno znamenje; naglo je na mizo odložila klobuk, ter odprla zatvornice velikega okna, da je večerna sapa z dvorišča noter pihljala. Henrik je primaknil stol z ročaji k oknu, usede se nanj, ter ven zrl. Mabel se je usedla na polico pod oknom, ter je noge oprla na zunanji mali pomol. Luna je zasijala nad malim vrtičem in drevesa so naredila dolgo senco. Prekrasen je bil ta večer v meseci juniji, prekrasen večer celo v mestu. Mabel je spominjal na jednake večere pri stari materi ali pa pri gospe Herbertovi, ko sta ona sama in Henrik o luninem svitu na pragu cele ure skupaj posedala. Drznila se je namakniti te minule dneve; Henrik je precej sledil nje mislim, ter je kaj rad poslušal nje opomene in celo v spominu jej je oživljal dogodke iz otročjih let, katere je bila že davno izpozabila.

Tresočim srcem se je veselila uspeha svojega prizadevanja, ter se ni strašila nobene težave in

ben učitelj, 3 mestni uradniki, 3 duhovniki, 3 umirovljeni častniki, 5 umirovljenih uradnikov in 133 hišnih posestnikov, trgovcev in obrtnikov. — Za Krapca pa je glasovalo 20 hišnih posestnikov, trgovcev in obrtnikov, 97 uradnikov, 18 penzionistov, 17 duhovnikov, 5 mestnih uradnikov, 10 učiteljev. — Glasovalo jih pa ni: 60 trgovcev, hišnih posestnikov in obrtnikov, 15 uradnikov, 14 penzionistov, 18 duhovnikov, 5 mestnih uradnikov, 4 učitelji.

— (Slabo obiskanim gimnazijam) preti velika nevarnost. Pretekli teden zborovala je pod predsedstvom naučnega ministra pl. Gautscha konferencija strokovnjakov, katera se je bavila s tem, da se slabo obiskovane gimnazije odpravijo ter se je posvetovala, po katerih načelih se ima to vršiti.

— (Stritarjevih zbranih spisov) izšel je ravnokar I. snopič, obsežajoč „Priporočilo“ od Stritarja samega, potem pa njegove „Poezije“. Slednjih že davno ni bilo nikjer dobiti, zato je bilo gotovo vsakemu dobro došle. Prvi zvezek donša nastopne pesni: Prirodi. — Vetrč. — Listopad. — V zimi pomlad. — Ljuba in domovina. — Oblaček. — Ljubezen zdravilo. — Tolažba. — Po smrti. — Srcu. — Pri oknu. — Popotne pesmi. (1–17). — Hrepenenje po pomladi. — Slana. — Tici. — Svět mladeniču. — Njiva. — Pomladnja noč. — Ostani mu zvesta. — Cena vsakemu snopiču 25 kr.

— (Rimski grob) so pri gradnji nove hiše na Tržaški cesti zopet včeraj odkrili. Sarkofag je od apnenika, 2,60 metra dolg. Po prizadevanji stavbenega mojstra g. Filipa Zupančiča bode se ves sarkofag iz zemlje dvignil in z vsem, kar je v njem, izročil „Rudolfinu“. Pravijo, da so že tretjemu sarkofagu na sledu.

— (Z Dunaja) se piše: Trgovinski minister izjavil deputaciji poštne in brzojavne uradnic, da se jim bode plača počenši s 1. julijem zboljšala. Vsaka uradnica dobi po petletnem službovanju do 15. leta za 5 gld. na mesec zvišano plačo.

— („Šolske Drobstinice v petindvajsetletni spomin smrti A. M. Slomškega“) Učiteljem, odgojiteljem in prijateljem šole spisal Franc S. Jamšek, nadučitelj in bivši okrajni šolski nadzoritelj v Reichenburgu u. V Ljubljani. Natisnil in založil J. R. Milic. 1887. 215 str. Cena brošuranemu izvodu 1 gld. vezanemu v platno 1 gld. 20 kr., po pošti 10 kr. več. — Pod navedenim naslovom izdal je gospod Fr. Jamšek, ki spada med najmarljivejše pisatelje na pedagogičnem polju prav lično knjigo, katere je namen, kakor pravi v predgovoru: „opozoriti učitelje po Slovenskem na (Slomškov) najbogatejši pomnožek slovenske literature, naučiti jih za prvaka slovenskih pedagogov, pokazati jim preiskrenega domo- in rodoljuba ter jim srca ogrevati k hvaležnosti do preroditelja našega, do apostelja Slovencev.“ — Ta namen se je v knjigi v polni meri dosegel. — Nenadomestni vladika zavzema knjige precejšen del. — Popisano je njegovo življenje in delovanje z veliko pijeteto, potem pa je v naslednjih po-

glavjih narisano vse, kar je Slomšek pisal o domači odgoji otrok, o šoli, o učiteljih, o domoljubju in rodoljubju, o materinem jeziku, o petji in naposled dodanih je nekoliko Slomškovih pesen. Drugi del, to je poglavja: „Učitelj začetnik. — Za koliko podpira šolska ustrahovalnost ali disciplina podučevanje neposredno? — Avancement ljudskih učiteljev. — Pospešujemo branje dobrih bukev med Slovenci. — Učitelji slovenski, zjedinito se tesneje. — Iz šole za šole“, bodo zaradi praktičnega pravca ugačala učiteljem in prepričani smo, da si bode ta po vsebini in po obliki prijetna knjiga utrla pot mej občinstvo slovensko.

— (Županstvo na Bledu) poslalo nam je „Red o zdravščini za Bled“ v nemškem, francoskem in slovenskem jeziku. Kar se tega vzporeda tiče, usojamo si opomnjo, da naše načelo tako, da gre na slovenske zemlji vsekdar in povsod slovensčina prvo mesto. Sicer pa z veseljem pozdravljamo, da se je uvel „red o zdravščini“ (Curtax-Ordnung), ker je to vsekakor korak naprej in ker je za naš divni Bled tega že davno bilo treba. Rečeni red določa v glavnem naslednje točke: Vsak na Bled prišedši tujec, ki ondu za zdravščine sezone (t. j. od 1. maja do 30. septembra) ostane nad 5 dni, plača, se li ondu zdravi ali ne, pristojbino 3 gld., ko bi pa bila ondu „stalna zdravščina godba“, še 1 gld. godbenine. Za družine plača samo gospodar celo zdravščino takso, člani obitelji pa le po polovico. Za godbo plača vsak gost celo pristojbino. — Zdravščine so oproščeni: Zdravniki s svojimi rodbinami, vojaštvo od narednika navzdol, otroci izpod 12 let in posli v spremstvu svoje gospode.

— Zdravščino pobirajo lastniki hiš in stanovanj, ki imajo strankam predlagati oglasnice, — slednje pa v dan prihoda strank ali pri poznem prihodu drugo jutro do 9. ure dopoldne v občinski pisarni izročati. Zdravščina plačuje se takoj pri prihodu ali pa najpozneje v 5 dneh po prihodu. Dohodki iz zdravščine namenjeni so posebej zakladi za troške razveseljevanj gostov, za prijetnost zdravščice, o čemer ukrepa in gospodari zdravščini odbor.

— (S Koroškega) se piše, da je utrdba ob krasnem Rablskem jezeru že dodelana. Utrdba je vsa od rezanega kamna, podobna je skoro trdnjavi pri Bolci, namen pa ima, da zapira pot iz italijanske doline „Roccolama“ ob Rablskem jezeru do cesarske ceste pri Rablu. Utrdba je skoro 1000 metrov nad morjem, temelj je ves v vodi, vender se je vse delo v dveh letih dogotovilo.

— (Razpisana) so mesta pristavov pri okrožnem sodišči v Ljubnem, pri okrajnih sodiščih v Kindbergu, Hartbergu, Cmureku in Wolfsbergu. Prošnje do 6. oziroma do 8. in 9. julija t. l. — Dalje je razpisanih več davkarskih mest (IX. razred), jedno, eventualno več kontrolorskih mest (X. razred) pri davkarijah na Kranjskem. Prošnje v 4 tednih. — Razpisano je tudi mesto poštarja v Zalogu pod Ljubljano. Letna plača 400 gld., uradni pavšal 100 gld., pavšal za poštnege sla 300 gld. Prošnje v 4 tednih.

skrbi, da bi mu večer prav prijeten storila. Čaj je dala prinesiti v svojo sobo, ne tja doli v obedilnico. Robert pa je prižgal svetilnico iz alabastra, ki je milo in prijetno svetlobo po sobi razširjala.

Sedaj pa sedaj je ustal Henrik, ter je hodil po sobi gori in doli, kot bi hotel oditi. Potem se baje zmisli, da bi ostala sama, — da bi se morebiti strašila — kajti nenavaden ropot je bil ta večer na ulici. Zato se je zopet usedel in tako je minul ves večer. Mabel bi ne bila lahko prezrla, da je bil le nerad pri njej ostal. A zmaga ni bila majhna, da je bil vsekakor ostal; in neizrečeno srečna je bila, da mu je po stari navadi vošila lahko noč, in da ga je videla iti tja gori v svojo sobo; bil je pravi Henrik prejšnjih časov.

Ta uspešni izglede jo je učil. Poslej se je večkrat zatekala do bratovske njegove ljubezni, in prilično z enakim uspehom. Mora se nekoliko gibati, ali ne bi šel z njo na sprehod? Hrepeni močno po čisti sapi na kmetih, ali ne bi jo hotel iz mesta popeljati? Res sebična vprašanja, katera pa je lahko stavila, kajti nje življenje je bilo nenavadno samotno in jednoliko. Navadno je posedala na nizkem stolu v mali svoji sobi, kjer jo je Henrik gotovo našel, kolikokrat jo je iskal. Kmalu se je tudi pokazalo, da se že ni več toliko rad ogibal nje družbe, ker je večkrat pri njej nekaj minut se mudil, ali

precej po zajutru ali pa, ko je k obedu domu prihajal. Akopram pa baje ni več sumil, da ga nadzoruje in presojuje, akopram se je sedaj pa sedaj posrečilo, da se je za malo časa žrtvoval, vender so ti razlogi nade in upanja bili kaj lehi, in redki, malosrčnost in pobitost sta se pa jej ne prestando in zmeraj silovitiše množili. Dan za dnem je bilo njegovo vedenje bolj prisiljeno, njegova hoja bolj omahljava, bolezen v čutnicah in neka posebna nemirnost sta ga pa sedaj neprestano mučili. Polnoč in rane jutranje ure so nahajale Mabel pogostoma še pri nje samotnem oknu, kjer ga je čakala, da bi se vrnil; in prevara, če ga celo ni bilo, bila je manj grenka, nego surove šale, srdite kletvice ali pa divji nestanovitni pogledi, ki so časi žalostno njegovo stanje izdajali.

Tudi očeta so nedvoumno tlačile razne mučne skrbi. Nesrečni zemljekazi in načrti, pri katerih je bil vso zimo pretičal, motili so ga ves čas, kolikokrat je bil doma. Pogostoma jih je skupaj zavijal, in od doma pod pazuko s seboj jemal, a Mabel je opazovala, da je vsakokrat v večjih skrbih domov prihajal.

Čakala je še drugega, ki nikdar ni prišel; pričakovala je še druge stopinje, katere umišljeni glas jo je sedaj pa sedaj hipoma prestrašal; pričakovala je še drugo osebo, katera jo je po dnevi

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Zagreb 23. junija. Zaradi včerajšnjega škandala na vseučilišči bili danes juristi Vlahović, Filipović in Herzog na policijo pozvani, katera jih je prišla in državnemu pravdnistvu izročila. Na črni deski na vseučilišči je rektorja poziv na dijake, naj čuvajo dostojnost vseučilišča in naj se izogibljejo izgrediv, sicer se bodo uporabljala stroga sredstva.

Dunaj 23. junija. Potrjuje se, da pride Milan, kralj srbski, dne 25. t. m. semkaj. Na Dunaji ostane več dni, potem gre za več tednov v kopelj v Gleichenberg.

Sofja 23. junija. Ristić dal bolgarskemu ministru vnanjih zadev javiti, da ga veseli, da je našel mej Srbsko in Bolgarsko dobre razmere in da si bode prizadeval, te razmere utrditi.

Peterburg 23. junija. Nasproti poročilom iz Londona, da bi bil Nelidov Porti izročil pretečo noto, v katerej jej odsvetuje, naj angleško-turškega dogovora glede Egipta ne potrdi, izjavlja „Journal de St. Petersburg“, da kolikor njemu znano, se taka ruska nota ni predložila.

Razne vesti.

* (Izvoz žita iz Rusije) letos hitro napreduje. Lani se je od 1. januarja do 11. maja iz Rusije izvozilo 4,421.260 četvrt žita, letos pa v istem času 8,768.942 četvrt. Od 1. do 11. maja izvozilo se je v lani 261.050 četvrt, letos pa 465.100 četvrt. Največ žita izvaša se skozi Odeso.

* (Nov železniški načrt.) Rusko vojno in komunikacijsko ministerstvo sedaj proučujeta načrt polkovnika Krinicekega, da bi se zidala železnica iz Vladikavkaza čez Sačkirgele v Tiflis. Vlada že davno namerava zgraditi kavkaško železnico in je proračunila stroške železnice na 40,000.000 rubljev. Gospodje Slatkovskij, Polibin in Joel so pa vladi predložili načrt železnice, ki bi stala le 23,20.005 rubljev. Po načrtu polkovnika Krinicekega bi pa železnica veljala samo 18,500.000 rubljev.

Oklic.

Dne 15. t. m. je bila toča z uničevalno silo in je v 23 selih kočevskega sodnijskega okraja, v občinah Poljšnjik in Moravče litjskega sodnijskega okraja, v občinah Trebnje, Dobernik, Velika Loka in Mirna trebanjskega sodnega okraja in več občinah političnega okraja krškega napravila tako škodo po travnikih, njivah, vinogradih in sadnih vrtilih, da ni le skoro popolnem uničila letošnjega pridelka, ampak dotične kulture več let ne bodo ničesar donšala.

Toča, ki je bila nenavadno debela, je pa tudi napravila mnogo škode pri hišah in gospodarskih poslopjih.

Po uradnih poizvedbah je škoda kakih 300.000 goldinarjev.

Večina prebivalstva živi se samo z dohodki kmetijstva, in jo je elementarna nezgoda tem huje zadela, ker je že poslednja leta v nekaterih teh krajih toča pobila.

Vsled pretečega pomanjkanja živil in hrane čaka ponesrečence velika beda, ki se da nekoliko odvrniti le s hitro in izdatno pomočjo.

Dočim sem storil potrebne prve korake, da se pomanjša, kolikor se dá, tako velika nesreča

vedno preganjala ter se po noči v sanje jej urivala; a stopinja in oseba ste bili le goli domišljiji. Ko bi bil došel vsaj list, ali vsaj pozdrav, utolažilo bi se bilo vsaj nekoliko nje bolno srce. Ko bi bila vsaj Ludvika pisala ter slučajno namaknila sopotnike; a zaman, vse je bilo tiho in nemo in Mabel je bila prisiljena sklepati: „On mi ne zaupa; morebiti me tudi nikdar ni ljubil.“

Res treba je bilo žive vere, da si je ohranila upadajočo srčnost v mnogih samotnih urah, katere je morala sama prebiti. Ko je po zapuščenih sobah prostorne očine hiše krožila, hrepenela je včas po praznem blebetanju lehkomišelnih Ludvike, po radostnih glasovih živih dečkov ali celo po lehkimi nožici in žlabudrastem jeziku postrežne Cecilije, da bi le dolgočasna tišina prenehavala.

A o tem času žalostnega in osamelega premišljevanja je Mabel brez vsega tujega človeškega sočutja poskušala, kako sladko je zatekati se k povsotnemu prijatelju, ki je svojim otrokom naročil, naj prihajajo k njemu v vseh težavah in nalogah, kajti on bode zanje skrbel in jih okrepčeval. Učila se je v teh grenkih urah svojega življenja, da je oko, ki nikdar ne spi, da je uho, ki proseči klic vedno posluša.

(Dalje prih.)

za gospodarski obstanek, obračati se mi je še za najpo potrebnost momentano pomoč na dobrotljivost prebivalstva in tedaj razpisujem v ta namen nabiranje milih darov po celi kronovini.

Darove vsprejemajo deželno predsedništvo in politična okrajna oblastva, ter se bodo razglašali v deželnem listu ter izročali svojemu namenu.

V Ljubljani dne 24. junija 1887.

C. kr. deželni predsednik:
baron Winkler l. r.

Narodno-gospodarske stvari.

Poročilo vinarskega društva v Dornbergu.
dne 1. maja 1887.

Dornberško vinarsko društvo je priredilo tudi letos razstavo vin. Kmetijsko društvo je poslalo za poskušnjo in razredbo razstavljenih vin posebno komisijo, katere so se udeležili gospodje dr. Mih. vitez Hentschel, profesor E. Kramer, France pl. Gironcoli, tajnik kmet. društva Jos. Velicogna in oskrbnik Jos. Rubbia. Kot zvedenca sta se pritegnila gg. Mih. Culot in Ignacij Kerševani; vinarsko društvo sta zastopala gg. Andrej Bandelj in France Kerševani, Dornberško občino pa gg. Jos. Šinigoj, župan, in Josip Mreulje.

Komisija si je izbrala predsednikom g. viteza Hentschela, poročevalcem pa g. Rubbia.

Pred vsem je komisija obhodila vinograde nekaterih posestnikov in pri tem zapazila prav znameniti napredek v obdelovanju; videla je tudi, da so tu pa tam nasadili zvonanje trte in napravili trtnice. Tudi v sadjereji je našla še precej napredka.

Vender pa je treba še marsikaj zboljšati in odstraniti marsikatero napako, preden bosta trtoreja in sadjereja prav pravilno uravnani. Komisija je videla n. pr. trtnico, katera ni nikakor po pravih razumnih trtorejih obdelana, ker so trte preveč vsaksebi zasajene, česar ni treba; saj potrebuje kolč prvo leto prav malo prostora za razvoj svojih korenin, tako da zadostuje, ako se zasade po 5 cent. dalje druga od druge. Tudi to, kako globoko se zasejajo kolči, je znamenite važnosti v trtoreji. Če hočemo, da požene trta močne glave, moramo kolči tako saditi, da bodo imele samo jedno oko nad zemljo in ne več. Če pustimo več oči, dobimo mnogo sibihih glav; iz jednega samega očesa pa dobimo malo močnih glav. Pri nasadih nam je v prvi vrsti varčnim biti s prostorom, potem pa moramo gledati, da dobimo po 1—2 glavi.

Vinograde nasajajo v Dornbergu precej povoljno; zemlja je dobro obdelana, pa tudi razne trtne vrste so dobro zbrane. Nekateri posestniki pa greše močno v tem, da zasajajo v isto vrsto (brajdo) po več trtnih vrst. Kako je na pr. mogoče, da se sade Burgundec, modra Frankinja, vlaški in renski Rizling, Slankanenka vse skupaj? Grozdje teh trt ni vse ob istem času zrelo. Jedna trta ima na pr. že popolnoma zrelo in skoro ovenelo grozdje, ko je na drugi še nezrelo; vino iz takega vinograda ne more biti nikdar prav dobre vrste.

Obrezovanje trt bi se moralo tudi skrbnejše opravljati, kakor se; vsak naj dela na to, da bodo vse trte v njegovem vinogradu pravilno in redno obrezane.

(Konec prih.)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—66)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Poštna zveze.

Odhod iz Ljubljane.

V **Novo mesto** vsak dan ob 6. uri zjutraj, vsprejema blago in popotnike. Prostor je za pet ljudi.
V **Lukovcu** preko Domžal vsak dan ob 7. uri zjutraj.
V **Kočevju** preko Velikih Lašč vsak dan ob 7. uri zjutraj.
V **Kamniku** vsak dan ob 1/5. uri popoldne po letu, ob 3. uri popoldne po zimi.
V **Polhovo** gradeo in na **Dobrovo** vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 1/5. uri popoldne po letu, ob 2. uri popoldne po zimi.
Na **Ig** vsak dan ob 1/5. uri popoldne po letu, ob 3. uri popoldne po zimi.

Prihod v Ljubljano.

Iz **Novega mesta** vsak dan ob 2. uri popoldne.
Iz **Lukovca** vsak dan ob 5. uri 25 minut popoldne.
Iz **Kočevja** vsak dan ob 6. uri 20 minut popoldne.
Iz **Kamnika** vsak dan ob 9. uri 5 minut popoldne.
Iz **Polhovega gradea** in **Dobrova** vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 9. uri 15 minut popoldne.
Iz **Iga** vsak dan ob 8. uri 30 minut zjutraj.

Tuji:

23. junija.

Pri **Pragu**: Schleimer iz Varšave. — Kowarschik, Nastopie z Dunaja. — Chož iz Prage. — Ruf iz Stajera. — Ogrine Maribora. — Zebul iz Trsta. — Glaser iz Paja.
Pri **Mailai**: Jaklitsch iz Manheima. — Supančič, Willner, Liebmann, Steiner, Kaporinsky, Stern, Perlberg z Dunaja. — Wilhelm iz Pecuha. — Apold iz Celovca. — Dr Pfeiffer, dr. Kassebon, Danckeri z Trsta.
Pri **avstrijskem cesarju**: Tušar iz Cerkljan. — Bajer iz Suhora.
Pri **južnem kolodvoru**: Bass z Dunaja. — Počtnik z Bleda.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Umrli so v Ljubljani:

21. junija: Martin Holzinger, prisiljenec, 12 let, Poljanski nasip št. 50, za jetiko.
22. junija: Fran Sayer, umirovljeni računski svetnik, 65 let, Krojaške ulice št. 5, za mrtvoudom.
23. junija: Ivana Mayer, železniškega sluga hči, 16 let, Sv. Petra cesta št. 27, za jetiko. — Ivana Slivar, hišnega posestnika žena, 55 let, Sv. Petra cesta št. 16, za jetiko.

V deželni bolnici:

21. junija: Marija Janša, dekla, 25 let, za jetiko. — Karol Potočnik, inženir, 44 let, za jetiko.
22. junija: Marija Goste, gostija, 68 let, za plućnico.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm
28. junija.	7. zjutraj	737.32 mm.	15.6° C	sl. svz.	jas.	6.50 mm.
	2. pop.	735.60 mm.	24.6° C	sl. zah.	d. jas.	
	9. zvečer	737.66 mm.	16.2° C	brezv.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 18.8°, jednaka normalu.

Dunajska borza

dne 24. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	81.15	81.15
Srebrna renta	82.40	82.35
Zlata renta	112.70	112.90
5% marena renta	96.70	96.80
Akcije narodne banke	8.6	8.84
Kreditne akcije	283.30	283.20
London	126.45	126.50
Srebro	—	—
Napol.	10.03	10.03
C. kr. cekini	5.95	5.96
Nemške marke	62.15	62.1
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	129 gld. 25 kr
Državne srečke iz l. 1864	100	163
Ogerska zlata renta 4%	—	101
Ogerska papirna renta 5%	—	87
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	105
Dunava reg. srečke 5%	—	100 gld.
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	125
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	—	100
Kreditne srečke	—	100 gld.
Rudolfove srečke	—	10
Akcije anglo-avstr. banke	—	120
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	230

Ravnokar je izšel prvi snopič

Josipa Stritar-ja zbranih spisov

in se dobiva v podpisanej knjigarni.

Delo izide v 50 do 60 snopičih po 25 kr. Poština posebej.

(467—1) J. Giontini v Ljubljani.

Mlekarska zadruga

naznanja p. n. občinstvu,

da se je danes preselila v nove prostore, (467—1)

v hišo na Dunajski cesti št. 25,

kjer se nahaja tudi Dunajske ceste mitnica.

V Ljubljani, dne 22. junija 1887.

Koroški Rimski vrelec,

popolnem brez vseh žveplenih spojin, joda, bromovih in borovih solij, lahko prebavljiva, ukusna planinska voda, prirodno pristen. Pokazal se je posebno uspešen pri plućnem in kataru v črevesih, pri boleznih žlečad, mehurja in obistij, — jako fina mizna voda brez vsakih sitnih nasledkov, ki vina ne počrni in mu tudi ne dá slabega ukusa.

Glavno zalogo v Ljubljani ima

M. E. SUPAN, Dunajska cesta.

Pri Rimskem vrelcu — postaja južne železnice Prevali — je prijetno letovišče, okrepčujoč visokoplaninski zrak, cena stanovanja, restavracija, kopeli.

Uprava vrelca, pošta Gutenstein na Koroškem. (437—4)

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

BRATA EBERL

prodajata najboljše in najcenejše

oljnate barve, lake in firmeže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87—105)

LJUBLJANA.

Za franciškansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. št. 4. LJUBLJANA.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani ceni.

- 1. zvezek:** Deseti brat. Roman.
- 2. zvezek:** I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljičje in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovence ali črtice iz njegovega življenja.
- 3. zvezek:** I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrbani Smukova ženitev. Humoriistična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlovška sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
- 4. zvezek:** I. Tihotapee. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojine. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
- 5. zvezek:** I. Hči mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetijskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.
- 6. zvezek:** I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankovci. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.

Zvezek po 60 kr., eleg. vezan po 1 gld. Pri vnanjih naročilih velja poština za posamični nezvezek 5 kr., za vezani 10 kr.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 50 kr. izvod, ako si naroče skupno najmanj deset izvodov.

Prodajajo se v

(79—25)

„NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani,

Kongresni trg,

Gledališka stolba.

Roks & Drops, metinke (melisence)

in vse druge trgovinske in fine sladčice

izdeluje

FRANC ŠUMI,

Kongresni trg št. 13 (pri Fischerji) v Ljubljani. (292—5)

! Gostilničarjem na deželi!

priporočam razen eksportnega piva

prekuhano

pivo

(Doppelbier)

iz pivovarne bratov Koslerjev v steklenicah po 1/10 litra. (462—3)

Zahtevajo naj se ceniki.

A. Mayer-jeva zaloga v Ljubljani.